

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. srpna 2018 odvolání obžalované **Z. H.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX, a **státního zástupce** proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 19. 6. 2018, č.j. 8T 48/2018-242, a v senátě složeném z předsedy Mgr. Adama Kafky a soudců JUDr. Světlany Bartošové a JUDr. Libuše Gloserové rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d) odst. 2 trestního řádu se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek částečně **zrušuje** ve výroku, kterým bylo u obžalované podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku upuštěno od potrestání.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu odvolací soud rozhoduje tak, že se obžalované za přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byla uznána vinným napadeným rozsudkem

u k l á d á

podle § 62 odst. 1, § 63 odst. 1 trestního zákoníku trest obecně prospěšných prací ve výměře

80 (osmdesáti) hodin

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou přečinem podvodu dle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měla dle skutkového zjištění soudu prvního stupně dopustit tak, že ve dnech 28. 4. 2017 a 25. 5. 2017, v Brně, na Úřadu práce České republiky, kontaktním pracovišti na ulici Polní 37, předložila padělaný doklad č. 04013 o uhrazení nájmu a služeb pro období 1. 4. - 30. 4. 2017 a padělaný doklad č. 03012 o uhrazení nájmu a služeb pro období 1. 5. - 31. 5. 2017 za byt číslo XXXXX v domě na ulici XXXXX, kdy zároveň zamlčela, že ke dni 10. 4. 2017 se dozvěděla skutečnosti, že jí nebude pronajímatelem společností XXXXX, nájemní smlouva prodloužena, a na základě tohoto následně neoprávněně čerpala příspěvek na bydlení za měsíce duben 2017 a květen 2017, pokaždé ve výši 7 015 Kč, kdy takto Úřadu práce České republiky, Krajské pobočce v Brně, Polní 1011/37, Brno, způsobila škodu v celkové výši 14 030 Kč.

Podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku bylo upuštěno od potrestání obžalované. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovaná zavázána zaplatit poškozenému Úřadu práce České republiky, Krajské pobočce v Brně, na náhradě škody částku ve výši 14.030 Kč.

Dále byla obžalovaná podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěna obžaloby pro skutek spočívající v tom, že od 1. 4. 2017 minimálně do 31. 1. 2018, v Brně, v domě na ulici XXXXX, po vypršení platnosti nájemní smlouvy z důvodu neprodloužení nájemního vztahu, neoprávněně užívala, ke škodě společnosti XXXXX, byt číslo XXXXX, aniž by společnosti XXXXX hradila stanovené nájemné či další výdaje související s užíváním bytu, na výzvy k předání bytu nereagovala, a takto společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX v Brně, zatím způsobila škodu minimálně neuhrazením stanoveného nájemného a záloh na spotřebované služby za dobu 10 měsíců (počítáno do měsíce ledna 2018 včetně) v celkové výši 116 000 Kč, když soud shledal, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Poškozená XXXXX byla dle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku podala odvolání obžalovaná, a to do celé odsuzující části. V podrobném písemném odůvodnění odvolání, vypracovaném obhájkyň, obžalovaná setrvává na své obhajobě, že se žalovaného trestného činu nedopustila, v tomto směru dále rozvádí svou obhajobu z hlavního líčení, poukazuje na údajnou nevěrohodnost výpovědi svědka J.. Dále obžalovaná zdůrazňuje, že nemohla naplnit zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, když má za to, že veškeré zákonné požadavky pro přiznání dávky příspěvku na bydlení splnila, a tento získala po právu. Jelikož na něj měla nárok, nemohla naplnit zákonné znaky skutkové podstaty. Konečně obžalovaná namítá porušení principu subsidiarity trestní represe, když se z její strany jednalo o méně závažné porušení zákonné povinnosti ve smyslu § 61 odst. 1 zák. č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře. Dle obžalované měl soud tuto skutečnost promítnout do výroku o její vině. Má za to, že u ní postačovala již uplatněná odpovědnost ve správním řízení. Obžalovaná tak navrhl, aby Krajský soud v Brně napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil a rozhodl o tom, že ji podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby. K odvolání státního zástupce se pak obžalovaná písemně vyjádřila tak, že toto nepovažuje za důvodné, nicméně pro případ, že by se odvolací soud rozhodl mu vyhovět, navrhl, aby byl upřednostněn jiný druh trestu, konkrétně trest obecně prospěšných prací.

Proti rozsudku podal odvolání i státní zástupce, v neprospěch obžalované, do výroku, kterým bylo u obžalované podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku upuštěno od potrestání. Dle státního zástupce v situaci, kdy minimálně absentuje plné doznání a lítost obžalované, nepřipadá postup ve smyslu § 46 tr. zákoníku do úvahy. Navrhl tak, aby Krajský soud v Brně zrušil napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu a dle § 259 odst. 3 tr. řádu sám rozhodl o uložení trestu obžalované, a to trestu odnětí svobody minimálně dvou měsíců, s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 roků.

Obě odvolání byla podána včas, oprávněnými osobami a obsahovala veškeré náležitosti odvolání dle § 249 odst. 1 tr. řádu. Odvolací soud neshledal důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí odvolání ve smyslu § 253 odst. 1, 3 tr. řádu. Z podnětu podaných odvolání tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 tr. řádu napadený rozsudek přezkoumal v celé jeho odsuzující části, jelikož odvolání obžalované směřovalo primárně do výroku o vině, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.

V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména pak s těmi, které mají zabezpečit řádné objasnění věci a právo obžalované na obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Nebyl proto shledán důvod pro zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.

Pokud jde o výrok o vině, soud prvního stupně skutková zjištění rozvedl v souladu s ustanovením § 125 tr. řádu. Skutkový děj byl zjištěn správně, tj. bez důvodných pochybností, v rozsahu nutném pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Skutková zjištění odpovídají výsledkům provedeního dokazování a jsou úplná a správná, takže ani odvolací soud neshledal důvody pro doplnění skutkových zjištění.

Soud prvního stupně zhodnotil důkazy, tak jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Je třeba zdůraznit, že je právem soudu prvního stupně hodnotit provedené důkazy a odvolacímu soudu nepřísluší zasahovat do volného hodnocení důkazů soudem prvního stupně, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky, pokud nejde o případ důkazů opomenutých, či pokud zjištěný skutkový stav není v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů, což v tomto případě odvolací soud nezjistil.

Nalézací soud srozumitelně v odůvodnění napadeného rozsudku (odst. 9) vyložil, v čem leží těžiště viny u obžalované, rozvedl, proč uvěřil svědkovi J. a naopak neuvěřil obžalované, že svědkovi nájemné předala. Rovněž správně konstatoval, že bylo povinností obžalované, jako příjemce dávky státní sociální podpory, sdělit příslušnému úřadu práce rozhodnou skutečnost pro přiznání dávky, a sice že byla ze strany pronajímatele informována o neprodloužení nájemního vztahu.

Pokud odvolání obžalované směřovalo do hodnocení důkazů (údajná nevěrohodnost svědka J.), v situaci, kdy nalézací soud nevybočil z mezí volného hodnocení důkazů, nemohlo v této části již z principu obstát. Odvolací soud pak nejen že ve světle shora citované zásady ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu hodnocení důkazů, jak je provedl soud prvního stupně, respektuje, ale zcela se se skutkovými závěry nalézacího soudu ztotožňuje a pro stručnost na hodnotící pasáže napadeného rozsudku odkazuje.

Správně zjištěný skutkový stav soudem prvního stupně se patřičným způsobem odrazil i v tom, jak tento jednání obžalované právně kvalifikoval. V situaci, kdy bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaná už jen tím, že nesdělila příslušnému úřadu práce rozhodné okolnosti pro přiznání dávky a nadále tyto dávky čerpala, uvedla tuto instituci v omyl, a současně tak na cizím majetku způsobila škodu nikoliv nepatrnou. Přisvědčit lze i závěru soudu prvního stupně, že tak činila minimálně v úmyslu event. ve smyslu § 15 písm. b) tr. zákoníku.

Přestože soud prvního stupně správně zjistil skutkový stav a jednání obžalované správně právně kvalifikoval, pochybil, pokud u obžalované za užití § 46 odst. 1 upustil od potrestání. V tomto směru nutno dát zcela za pravdu odvolání státního zástupce. Ustanovení § 46 odst. 1 tr. zákoníku mimo jiné předpokládá, že pachatel, který spáchal přečin, činu lituje a projevuje účinnou snahu po nápravě. V situaci, kdy obžalovaná spáchání přečinu popírá, a to nejen co do právního hodnocení, ale i do skutkových závěrů nalézacího soudu, nelze mít za to, že činu současně lituje.

S ohledem na shora uvedené tak odvolací soud napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu v části, kdy bylo u obžalované podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku upuštěno od potrestání obžalované a sám dle § 259 odst. 3 tr. řádu obžalované za přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byla uznána vinným napadeným rozsudkem, uložil trest, přihlížející k ustanovení § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, 3 tr. zákoníku, které jsou pro ukládání trestu rozhodné. Přestože obžalovaná má záznamy v rejstříku trestu ČR, všechna odsouzení jsou zahlazena a nutno tak na ni hledět jako by dosud nebyla soudně trestána. S přihlédnutím k okolnostem, na které poukazuje nalézací soud (odst. 18 posl. věta odůvodnění), i k vyjádření samotné obžalované v rámci odvolacího řízení, má odvolací soud za to, že k dosažení účelu trestu postačuje uložení trestu alternativního, tedy trestu obecně prospěšných prací, a to mírně nad samou spodní hranicí zákonné výměry konkrétně 80 hodin.

S ohledem na výše uvedené bylo odvolání obžalované shledáno nedůvodným, a jako takové bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10.000,- Kč. (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 28. srpna 2018

Mgr. Adam Kafka v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Brázdová

